

PRÍHOVOR STAROSTU OBCE

Vážení občania a čitatelia našich novín, opäť sa blížia vianočné sviatky, kedy do celého domu preniká pokojná vianočná atmosféra, prichádza sviatočný čas, čas pre vládňosť a odpúšťanie, čas rozprávok a vône ihličia.

Dovoľte mi, vážení občania, poohliadnúť sa za uplynulým rokom s konštatovaním, aký vlastne bol.

Pre mňa a verím, že pre väčšinu z Vás, výnimočný, zvláštny. Väčšiu časť roka bol život zastavený, zmenil naše plány a to nielen v našej obci, ale v celom svete. Pandémia nám zmenila život od základu.

My, dnes žijúci, sme sa vo svojom živote nestretli s pandémiou takéhoto rozsahu a ani s opatreniami, ktoré s ňou súvisia. Pandémia ovplyvnila život každého z nás, ovplyvnila bežný chod obecného úradu, školských zariadení v obci, športových klubov a všetkých ostatných. Obmedzila sa kultúrna činnosť, ľudia sa menej stretali, nevideli sa so svojimi rodinami, kontakty sa obmedzili. Viac sa využívala digitálna a internetová komunikácia.

Ale aj napriek tejto zložitej krízovej situácii sa nám podarilo zrealizovať viacero zámerov obce. Zrekonštruovali sme lavičky cez potok Chocina na ulici Potočnej a ul. Pod Hôrkou, vymenili strechu na telocvični, ktorá bola v havarijnom stave, obnovili

sme ul. Záhradkársku novým asfaltom, zakúpili konvektomat do školskej jedálne, ktorý uľahčí prácu našim kuchárkam, doplnili sme kamerový systém v obci o ďalších päť kamier, opravili a odizolovali severnú stranu budovy obecného úradu a ukončili sme rekonštrukciu dvoch učební, chemickej a polytechnickej, v priestoroch základnej školy, ktoré sú financované z eurofondov. Dôležitým rozhodnutím obce z pohľadu budúcnosti je schválenie vzniku novej cestnej komunikácie „Zóna Jarabina“, ktorá sa bude pripájať na ulicu Poľnú. Súkromná spoločnosť tu plánuje vybudovať nové rodinné domy a inžinierske siete. Aj takto môžeme pritiahnúť mladých ľudí do našej obce a priblížiť sa k vysnívanej méte – prekročiť počet obyvateľov 2000.

V športovej činnosti naši futbalisti hrali Slovenský pohár. Zo všetkých mužstiev nášho okresu postúpili najďalej. Veľkým futbalovým sviatkom bol zápas s druholigovým mužstvom FK Železiarne Podbrezová. Tešilo ma, že sme protihráčom boli viacej ako vyrovnaným súperom. Verím, že v nastúpenom trende budeme pokračovať aj naďalej.

Dovoľte mi v závere Vám a Vaším blízkym popriať veľa pokoja, šťastné a požehnané Vianoce a do Nového roku Vám prajem, aby ste zabudli na bolesť, starosti a prežili ďalší rok v láske a radosti.

Váš starosta Jaroslav Božik

ADVENTNÁ TRADÍCIA V JACOVCIACH

Dňa 27. novembra 2016 nikoho ani len nenapadlo, že požehnanie úplne prvého obecného adventného venca začne tradíciu, ktorá sa v tomto roku opakuje už po piaty raz. Spočiatku naša obec bola akoby pionierom v rámci Slovenska, dnes už viaceré obce majú tento tak typický znak adventu vo svojej výzdobe.

29. novembra 2020, presne na prvú adventnú nedeľu, sa konalo požehnanie toho aktuálneho venca. Vykonal ho pán kaplán Mgr. Michal Peťovský za asistencie pána starostu Jaroslava Božika. I keď kvôli epidemiologickým opatreniam prišlo menej Jacovčanov ako po minulé roky, zúčastnení obdivovali šikovnosť zamestnancov obecného úradu v Jacovciach pri výzdobe adventného obecného venca. Počas slávnosti sa zúčastnení pomodlili Litánie k Panne Márii, nasledovalo čítanie z Biblie, prosby o pomoc a ochranu a samotné požehnanie venca a adventných sviec. V závere pán kaplán a pán starosta poďakovali všetkým za túto peknú tradíciu, darcom za ččinu a šikovným rukám za ochotu vytvoriť tento nádherný symbol Adventu.

M.K.

OBCNÝ ÚRAD INFORMUJE OBČANOV

- do 31. januára 2021 je potrebné doniesť vyplnené tlačivo Oznámenie o prevzatí zodpovednosti plnenia povinnosti poplatníka – platenie miestneho poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady. Na tlačivo treba uviesť všetkých členov domácnosti, ktorí majú na uvedenej adrese trvalý pobyt alebo prechodný pobyt. V prípade, že požadujete zníženie alebo odpustenie poplatku, je nutné vypísať Žiadosť o zníženie/odpustenie poplatku za komunálny odpad a priložiť potrebné doklady. Bez priložených dokladov bude poplatok vyrubený všetkým členom domácnosti v plnej výške,
- u tých občanov, ktorí v priebehu roku 2020 nadobudli nehnuteľnosť (stavbu, pozemok) kúpou, darovaním, dedičstvom, ďalej občania, ktorí mali vydané stavebné povolenie na stavbu, prestavbu alebo prístavbu rodinného domu alebo garáž, kolaudačné rozhodnutie alebo búracie povolenie, je povinnosť podať daňové priznanie k dani z nehnuteľnosti na rok 2021 do 31. januára 2021. ■

ZB

NOVINKA V ZBERE ZMIEŠANÉHO KOMUNÁLNEHO ODPADU

Obec Jacovce, v snahe docieľiť separovanie jednotlivých zložiek odpadu od 1. 1. 2021, zavádza systém nálepkov na smetné nádoby, ktoré slúžia občanom a podnikateľským subjektom na zmiešaný komunálny odpad. Domácnosť s počtom členov do 6 osôb, bude môcť mať jednu nádobu o objeme 120 l. Väčšie domácnosti nad 6 členov môžu mať buď dve nádoby s objemom 120 l, alebo jednu 240 l nádobu. Do každej domácnosti bude nálepka distribuovaná v zalepenej obálke. Nálepku je potrebné nalepiť na prednú stranu smetnej nádoby na zmiešaný komunálny odpad. Nádoba, ktorá nebude mať nálepku, nebude od nového roka 2021 vyvezená. Praxou je odsledované, že počet nádob na domácnosť postačuje, ak je občan zodpovedný a oddeľuje jednotlivé zložky odpadu do nádob na separovaný odpad. Iba takto dosiahneme vyššie percento vytriedenosti odpadu a potom môže dôjsť k zastaveniu zvyšovania poplatkov za zber komunálneho odpadu. Pridanou hodnotou zostáva, že sa snažíme viac chrániť životné prostredie a prírodu okolo nás. ■

HK

OBC JACOVCE
120 l
**NÁDOBA NA ZMIEŠANÝ
KOMUNÁLNY ODPAD**

KEĎ SA SRDIEČKO LÁSKOU LIGOCE, VTEDY PRICHÁDZAJÚ VIANOCE

Už len pár dní nás delí od okamihu, keď pokojom stíchne svet, nastane večer sviatočný, keď šťastím žiaria detské očka a na stromčeku hviezdička sa ligoce, práve vtedy začína ten čarovný čas vianočný. Skôr ako v tichej noci hviezdička ku hviezdičke sa skloní a všetkým deťom tajné priania splní, treba sa pripraviť na Vianoce čisté a biele ako sneh, počas ktorých budú deti prežívať radosť, šťastie a smiech. Aby sa slová stali realitou, vytvorili sme v prostredí materskej školy predvianočnú atmosféru, spojenú s radostnými prípravami prostredia v triedach i v ostatných priestoroch materskej školy.

Deti v triedach usilovných včielok, múdrych sovičiek a veselých lienok spolu so svojimi pani učiteľkami Blankou, Julkou, Majkou, Simonkou, Dankou a Adriánkou, sa poznávaním tradícií predvianočného obdobia pripravovali na najkrajšie sviatky kalendárneho roku.

Príjemnú a čarovnú atmosféru vytvárali pani učiteľky deťom počúvaním vianočných kolied, zhotovovaním vianočných ozdôb, adventných vencov, pečením medovníčkov, zdobením stromčekov.

Po usilovných prípravách sa v každej triede rozsvietil vyzdobený vianočný stromček, a vo vestibule aj krásny živý stromček, ktorý symbolicky dotváral čarovné prostredie, v ktorom deti prežívali radostný a pokojný adventný čas obohatený aj o stretnutia s duchovným správcom farnosti Mgr. Ľubošom Martínyom.

Počas vianočných príprav sa deti tešili aj na príchod sv. Mikuláša, pre ktorého si spolu so svojimi pani učiteľkami pripravili pestrý mikulášsky program. Stretnutie detí s Mikulášom a jeho pomocníkom anjelíkom bolo pre deti čarovným a radostným stretnutím. Za poslušnosť a usilovnosť boli odmenené bohatými mikulášskymi balíčkami. Príjemnú atmosféru prežívame v materskej škole nielen počas predvianočného obdobia, ale počas celého roku vďaka tým,

ktorí nám pomáhajú zvyšovať úroveň výchovy a vzdelávanie zabezpečením potrebných materiálnych a učebných pomôcok. V mene detí chceme odovzdať toto srdečné poďakovanie pani riaditeľke Mgr. Dagmar Babčanovej, pánu starostovi Jaroslavovi Božíkovi, členom obecného zastupiteľstva, rady školy a rodičovského združenia.

Na stromčeku sviečky svietia, v detských očkách jas, pripravme si pre svojich blízkych pár prívetivých viet, veď sa blížia Vianoce a nad čaro Vianoc nič krajšieho niet.

Deti a zamestnanci materskej školy prajú všetkým pokojné a radostné Vianoce, počas ktorých sa každé srdiečko láskou ligoce. ■

PaedDr. Henrieta Kudlačíková

BOH NÁM DÁVA VIANOCE, KTORÉ NIK NEVEZME...

Vianočný čas sa aj napriek všetkému zmätku, chaosu, nepokoju, marketingovému násiliu a dôsledkom pandémie, ešte stále javí ako čas pokoja, lásky, odpočinku a nádeje. Deťom sa stále páči vyzdobený vianočný stromček, rodičom stále stojí za všetku obeť a námahu to, keď vidia úsmev na tvárach detí keď si rozbalujú darčeky, a všetky generácie vie ešte stále zohriať pri srdci pohľad na betlehenskú maštalku, v ktorej leží malé Jezuliatko. Takýto duch Vianoc ešte po dnes odoláva ľudskej zlobe a nepriazni. Prečo vlastne?

Pretože posolstvo Vianoc je väčšie ako človek samotný. Sú pripomenutím skutočnosti, že Boh sa každému z nás daroval a prišla na svet láska. Boh prišiel na svet, aby nám ukázal, že láska je možná. Hoci ľudská nevraživosť a chamtivosť je najväčším nepriateľom Vianoc a neraz prispela k znechuteniu sviatkov v kruhu rodiny, predsa nezničila skutočnosť, ktorú vianočný čas prináša.

Ak si počas týchto dní prajeme pokojné, radostné či požehnané sviatky, nerobíme tak hádam len na týchto pár dní. Vyjadrujeme tak, že túžime, aby si každý mohol vychutnať to, čo láska prináša neustále. Cez Vianoce sa totiž akoby obnovuje zakrpatená ľudskosť.

Boh sa ponížil a vzal na seba telo človeka. Vstúpil do našich dejín, aby objal naše ubolené človečenstvo. Prečo? Pretože človeku je najbližšou bytosťou jedine človek. Preto Boh prišiel v ľudskom tele, aby hovoril s nami ako osoba s osobou. Boh je takto Bohom s nami, Bohom, ktorý nás miluje, ktorý s nami kráča. Toto je odkaz Vianoc: „Slovo sa stalo telom.“ (Jn 1,14) Boh sa do našej malosti zamiloval, on sám sa stal maličkým preto, aby sa s nami mohol ľahšie stretnúť. Keď plačeme, Boh prišiel, aby plakal s nami; keď zomierame, Boh prišiel, aby s nami zomrel. Ak sa cítime slabí, Boh sa rozhodol postaviť sa na stranu najslabších a najchudobnejších. Keď sa radujeme, Boh tancuje s nami.

Nečakajme však niečo nereálne a umelé. Vianoce nie sú príbehom o pozlátke, prepychu, honosnosti a súťaži módnych trendov. Príbeh Vianoc nezačína romanticky, ako by sme si to my predstavovali a chceli dosiahnuť. Začína odmietnutím a samotou v úplnej chudobe uprostred maštale pri jaslách, ktoré slúžili dobytku na vloženie pokrmu, a pokračujú útekom Svätej rodiny, ktorá sa nemá kde

ukryť. Tomu sa vraví Vianoce v kríze a neistotách. Ale má to svoj dôvod.

Dokonca jestvuje isté umelecké vyobrazenie betlehemskej maštalky, kde je nad jasličkami znázornený tieň kríža.

Do atmosféry vianočného dňa je už teda vkreslený kríž Veľkého piatka, lebo medzi jaslami a krížom leží i neľahká cesta nášho vykúpenia.

Spasiteľ, ktorý nás dnes pozýva k jasličkám pokojným plačom malého dieťaťa, neskôr nás volá k sebe slovami: „*podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťaženi a ja vás posilním.*“ (Mt 11,28-30) Zaznieva tu osobná a konkrétna výzva priblížiť sa ku Kristovi so svojou preťaženosťou, únavou, slabosťou, frustráciou, znechutením a námahou. Každý deň vidíme okolo seba toľko nešťastných a nervózných ľudí. Po meste prechádzajú okolo nás ľudia zamyslení, zamračení, uponáhľaní, sú akoby bez náboja radosti a nadšenia. Sme unavení a nahnevaní z celého tohto roka a nevieme, čo nás čaká, chýba nám jasné svetlo na konci tunela. Ale my nežijeme v tuneli! Sme vo svete, v ktorom nad tmou noci žiari svetlo betlehemskej hviezdy, ktorá ukazuje na toho, ktorý je Svetlom sveta. Nebojme sa ísť k Pánovi, navštíviť ho na chvíľu, keď prechádzame okolo kostola. Keď počujeme zvony kostola, pozýva nás, aby sme sa na moment zastavili a zverili mu všetko. Dnes táto výzva znamená približovanie sa k jasliam, v ktorých leží Kristus. Toto Dieťa je Pán Ježiš.

On je ale bytostne a tajomne prítomný v Eucharistii v našich chrámoch a volá nás každý deň: „*Podťe ku mne a ja vás posilním!*“ (Mt 11,28-30) Skúsme prežiť túto radosť i dnes a obdarujme sa pokojom. Nemôžeme inak, ako otvoriť mu srdce a naliehavo ho žiadať: Pane, pomôž mi byť ako ty, daruj mi milosť byť nežným v najtvrdších životných okolnostiach, daj mi milosť byť blízkym druhému v každej ťažkosti, milosť byť miernym v akomkoľvek spore.

Nezabudni: Vždy, keď sa ráno zobudíš s túžbou milovať ľudí, vtedy sú Vianoce. Keď dokážeš prijať úsmev, ale i darovať úsmev a porozumenie, vtedy sláviš Vianoce. Keď myslíš viac na druhých ako na seba, vtedy sláviš Vianoce. Keď počuješ hlas Pána, ktorý ťa volá pomáhať núdznym, vtedy sa teš, lebo v duši sláviš Vianoce. Keď zadržiš zlé slovo, keď sa vzdáš svojej vôle, svojho názoru, vtedy prežívaš Vianoce. Keď svojim veľkodušným „áno“ strhávaš nebo na zem, vtedy najlepšie spolupracuješ na tom, aby na celej zemi zavládli Vianoce. Ale ak sú ti tieto veci ľahostajné, tak od teba Vianoce odišli. Niet v tvojom srdci miesta, aby sa v ňom narodil Ježiš.

Nech sa nám radosť a veselosť dní sviatočných stane ovocím viery a nádeje i v dňoch všedných. ■

„A vašu radosť vám nik nevezme.“

(Jn 16,22)

Požehnané a milostiplné sviatky!

Mgr. Michal Petovský, kaplán

Z pierka eRka

V poslednom, predhodovom čísle Jacovského hlásnika, sme v závere nášho príspevku vyjadrili túžbu a nádej, že sa vtedy prebiehajúca prvá vlna korona krízy čoskoro skončí a my sa budeme môcť, v zdraví a s úsmevom na tvári, opäť stretávať v klubovni na tradičných sobotných eRko stretnutiach, ako aj na iných väčších, či menších eRko akciách. Na krátku dobu sa naša túžba naplnila a my sme si spoločne stihli užiť krásne a nezabudnuteľné eRko chvíle strávené na letnom tábore.

Letný eRko tábor tento rok oslávila svoj 22. ročník. Konal sa v termíne od 10. do 16. augusta v našej malej obci Jacovce a po prvýkrát prebiehal dennou formou. Jeho cieľom bolo spríjemniť deťom leto, prežiť s nimi radostný a plnohodnotný týždeň, prostredníctvom rôznych súťaží, hier a výletov vypátrať vždy iný hmatateľný i duchovný poklad. Každý deň sme totiž odhaľovali skryté miesta na plagáte, ktoré nás v závere tábora zaviedli až k najväčšiemu pevnému pokladu Jacoviec, ktorým sú určite naše gajdy, zdobiace aj obecný erb.

V duchovnej časti tábora sme každý deň odhaľovali a snažili sa uskutočňovať vždy inú cnosť - dobro, viera, láska, kamarátstvo, ochota, pokora.

Ústredná téma tábora znela: „Za strateným pokladom Jacoviec“, čím sme vlastne chceli deťom počas týždňa ukázať a priblížiť rôznymi formami našu obec, jej pamiatky, významné osobnosti ale i súčasné pýchy. Verím, že pre všetkých účastníkov to bol nezabudnuteľný týždeň, ktorý sme si jeden deň ozvláštnili aj prespaním v stane. Absolvovali sme aj turistický výlet na Mačaciu skalu

a zážitkový výlet, počas ktorého sme navštívili kukuričné bludisko. Naozaj sme sa všetci animátori snažili našim príkladom, variabilitou hier, vytváraním príjemnej atmosféry a pocitu prijatia, viesť deti k viere v Boha, kresťanským hodnotám a vytváraniu rovnocenného a radostného spoločenstva. Za sväté omše a duchovnú podporu počas celého priebehu tábora ďakujeme miestnemu p. kaplánovi Michalovi, ktorý bol nielen skvelou duchovnou oporou ale i príkladným vedúcim. Rovnako touto cestou ďakujeme aj miestnemu dobrovoľnému zboru hasičov, ktorí nám taktiež obohatili náš táborový program a pripravili pre deti skutočný vodný zážitok. Zo srdca ďakujeme všetkým zúčastneným, deťom i vedúcim, rodičom, podporovateľom a priaznivcom nášho eRko klubu Jacovce, Pavučina radosti.

V septembri sme odštartovali naše tradičné eRko stretnutie, ktorými sme otvorili novú ročnú tému s názvom: „Stvorenie pre MY.“ Avšak z dôvodu

ďalšej nepriaznivej pandemickej situácie sme stihli uskutočniť iba jedno takéto stretnutie. Deťom sme sa snažili priblížiť význam a charakteristiku novej ročnej témy, ktorá je tento rok zameraná na vytváranie spoločenstva (MY), v ktorom každý člen (JA) je nesmierne dôležitý a nenahraditeľný. „Tento systém života“ eRkári zobrali výstižným logom, ktoré vyobrazuje včielku a úľ. Práve v úli žije veľké spoločenstvo včiel, kde má každá svoju nezameniteľnú úlohu. Chceme sa s deťmi aj v budúcnosti učiť, že bohatstvo rozdielov, ktoré v spoločenstve vzniká sa cení a nie je príčinou chaosu. Chceme vytvárať spoločenstvo, v ktorom panuje úcta, jednota a nezištná služba.

Keďže nám nasledujúca situácia týkajúca sa vyskytujúcej epidémie ďalej nedovolila sa s deťmi osobne stretnúť, urobili sme si online stretnutie na tému Detského činu pomoci. „Stretnutie“ sme sa otvorili rôznymi zaujímavými aktivitami, ktoré sa dajú realizovať aj takto, v online priestore a následne sme deti oboznámili s tým, ako netradične, ale o to zaujímavejšie bude prebiehať tohtoročný DČP. Všetci zapojení počas celého týždňa plnili rôzne úlohy, ktoré boli zamerané najmä na ochranu našej planéty, uvedomenie si, aká je naša zem pre nás nesmierne dôležitá a chceli sme sa hlavne naučiť vnímať celé stvorenie ako dar a tak sa k nemu učiť aj zodpovedne správať. Plnili sme tieto denné výzvy: šetríme vodou, zbierajme odpad v prírode, na nákup používajme vlastné vrecká a tašky, uprednostňujme lokálne a sezónne potraviny, modlime sa za celé stvorenie, nenakupujme zbytočne veľa oblečenia ale pokúsme sa veci upcyklovať.

Posledná a najväčšia akčná výzva kampane Detského činu pomoci predstavovala vytvorenie vianočného pozdravu/pohľadnice pre neznámych seniorov. Touto netradičnou aktivitou sme sa zapojili do kampane: „Vianočná pošta pre seniorov“. Veľká vďaka patrí všetkým deťom, ich rodičom i vedúcim, ktorí boli vytrvalí pri plnení všetkých úloh. Ďakujeme za váš čas, ochotu a službu iným!

Na začiatku adventného obdobia sme odštartovali tradičnú adventnú hru. Počas nej ozdobujeme zvonček v našom kostole. Okrem toho deti dostali nákrasceštičky s kameňmi, na ktorých je na každý deň pripravená úloha. Jej splnením sa snažíme o lepšiu prípravu na príchod Pána Ježiša. Rovnako sme sa pustili aj

do prípravy Dobrej Noviny. 26. ročník tejto celoslovenskej kampane má tento rok tému: „Aj mama chodí do školy“ a zameriava sa na podporu mladých matiek, ktoré sa počas 3 mesačného kurzu naučia základy šitia a kaderníctva. V tomto ročníku spájame dva silné momenty - význam rodiny a potreby vzdelávania. Hlavnou postavou je mama Mary Baluka, ktorá býva so svojou rodinou v malej dedinke Kapiri. Má 3 deti a manžela, ktorý pracuje v hlavnom meste Kampala a snaží sa zarobiť. Aby rodina mohla plnohodnotne žiť, potrebujú viac peňazí. Preto sa Mary prihlásila na kurz. Teraz má otvorenú vlastnú dielňu, v ktorej šije oblečenie. V budúcnosti by sa chcela presťahovať bližšie k mestu, aby bola bližšie k ľuďom.

Na záver nášho príspevku by sme Vás, milí občania, chceli srdečne pozvať na **Jasličkovú slávnosť**, ktorou sa budeme snažiť pripomenúť narodenie malého Ježiška. Jej názov znie: „Darček menom Láska“ a konať sa bude **dňa 25. 12. 2020**, pokiaľ nám to epidemiologická situácia dovolí. Ďalej Vás pozývame prijať koledníkov Dobrej Noviny pred svoje domovy, **dňa 26. 12. 2020 od 15:00**. Prihlasovanie bude umožnené v našom kostole alebo na FB stránke eRka Jacovce. Zo srdca Vám prajeme požehnané, radostné a najmä v zdraví prežité celé vianočné sviatky. Nech sa malý Ježiško narodí v našich srdciach. ■

Za eRka v Jacovciach, Dagmara Beňová, Janka Bošanská a Martina Tomanová

DOMA JE TAM, KDE SME VŠETCI SPOLU...

Tento nadpis vonia láskou, radosťou, pohodou a samozrejme Vianocami. Aj keď tento rok nemôžeme byť všetci spolu, snažíme sa vytvoriť vianočnú pohodu v rámci možností.

V septembri nás potešilo, že sme sa mohli konečne vrátiť do školských lavíc, stretnúť sa znovu s kamarátmi, spolužiakmi a učiteľmi. Aj keď za prísnych pravidiel a s rúškami na tvári, ale hlavne sme boli zasa spolu. A znovu to na našej škole všetko ožilo. Žiaci ôsmeho ročníka dostali možnosť naučiť sa ako v minulosti naši predkovia pletli košíky. Do našej školy zavítal pán Ing. Michal Čelechovský, ktorý žiakom ukázal ako na to. A potom to už šlo, niektorým naozaj od ruky, ale priznajme si, niektorým aj tak...inak... 😊 Dôležité ale bolo, že sme sa dozvedeli, že ruky našich predkov boli naozaj šikovné a skúsili sme si ich prácu sami.

Náročná situácia nám nedovolila, aby sme sa v októbri stretli s našimi starkými a odmenili ich za lásku a pozornosť pekným programom, spomenuli sme si na nich reláciou v školskom a obecnom rozhlase a pri písaní slohových prác na hodinách slovenčiny a tvorivého písania. Najkrajšie vyznania sme uverejnili v našom školskom časopise. Tu je aspoň jedno za všetky deti:

Spomienky

Moji starí rodičia mi vždy pripomenú čas. Čas, ktorý som si pred pár rokmi vôbec nevážila, ale to sa raz zmenilo. Jedného dňa totižto čas skončil, skončil čas pre moju babku. Vtedy som sa zamyslela nad zážitkami s ňou a pri jednej som sa zastavila. Ona nevedela jazdiť na bicykli. A tak si raz sedela na lavičke,

zatiaľ čo ja som jazdila okolo bytovky. Jej to nedalo, nasadla na môj bicykel, raz obkružila bytovku a zastala pri mne. Nič nedokázalo nahradiť radosť v jej očiach. Tváril sa ako keď malé dieťa rozbaluje čokoládu. Pousmiala som sa a ďalej listovala v spomienkach. Tentokrát som sa pozastavila pri jednej veľmi starej, kde som mala sotva päť rokov. Teraz som so zatvorenými očami videla, ako s babkou sedíme na starej kanape a šili sme handernú bábiku, podobala sa mojej babke. Táto bábika stále sedí na poličke blízko mojej postele a pripomína mi, že si mám vážiť každú chvíľu s mojimi starými rodičmi.

Karolína Múdra, 8.A

Slovenská pedagogická knižnica v Bratislave aj tento rok vyhlásila podujatie pri príležitosti Medzinárodného dňa knižníc – najzaujímavejšie podujatie školskej knižnice. Tento rok akcia pripadla na dátum 26. október. Naša škola sa zapája do tohto podujatia už niekoľký raz a zapojili sme sa doň aj tento rok. Uzatvorenie prezenčnej výučby na druhom stupni nás ale pripravilo o možnosť zrealizovať toto podujatie v škole. V pondelok na online hodinách slovenského jazyka a tvorivého písania sme si pripomenuli toto podujatie a rozprávali sme sa o knižkách, ktoré im zostali v spomienkach z detstva, ktoré ich sprevádzali, kto im z nich čítal. Žiaci dostali za úlohu napísať o svojich detských knižkách, z ktorých by chceli svojim mladším kamarátom čítať na prvom stupni. Podujatie na našej škole nieslo názov – Čítame si spolu – veľkí malým. Takže aspoň takýmto spôsobom sme podujatie, ktoré je na našej škole veľmi obľúbené, zrealizovali. Z 53 škôl z celého Slovenska, ktoré sa do projektu zapojili, sme sa umiestnili na 23. mieste. Naši milí kamaráti na prvom stupni zostali v škole a zúčastnili sa podujatia, ktoré pre nich pripravili pani učiteľky: Duchovia alebo iné mátohy a strašidlá, deň jablka a pripomenuli si aj európsky deň cystickej fibrózy – deň slaných veterníkov, urobili na dolnej chodbe peknú jesennú výzdobu.

Adventný čas znamená na našej škole začiatok prípravy vianočnej besiedky, pekné mikulášske predstavenie, rozdávanie sladkostí. Tento rok je skúškou našej trpezlivosti a všetko toto

sme museli oželiť. Uskutočnili sme ale MIKULÁŠSKU VÝZVU... Skúste si na chvíľu sadnúť a napísať vaše osobné mikulášske pranie. Môžete ho adresovať komu vy sami chcete... Pár riadkov... chvíľkové zamyslenie... Tak takto znela mikulášska výzva pre decká našej školy. Naše prania sme adresovali rodičom, starým rodičom, súrodencom, kamarátom, ale aj všetkým ľuďom dobrej vôle. A ktoré želanie sa najviac opakovalo? Zvíťazil návrat do školy, za kamarátmi a aj za učiteľmi. Hovorí sa, že ak si želáme niečo naozaj úprimne a zo srdca, tak sa to splní...

Drahý Mikuláš

Sedím tu a rozmýšľam
či vôbec tento rok prídeš.
Odkiaľ vlastne ideš?
Test mať budeš?
Ak z červenej krajiny prídeš,
možno aj v karanténe budeš.
Moje vydezinfikované čížmičky
v okne vidieť budeš,
sladkosti do nich mi vložiť môžeš!
Aj ja v rúsku čakať musím,
pokyny predsa neporuším!
Stretneme sa o rok znovu,
samozrejme, že už bez covidu!

Adela Dovalová, 9.A

Moje mikulášske pranie

Mojim želaním je, nech Mikuláš so sebou prinesie na svet zdravie a lásku a nech sú tu s nami celý rok. Nech sme všetci zdraví, nech táto pandémia pominie a my sa môžeme vrátiť do školy. Chýba mi škola, spolužiaci a aj pani učiteľky. Pani učiteľky sú veľmi snaživé a láskavé, lebo sa snažia cez online hodiny nás všetko naučiť a vysvetliť. Žiaľ nie je to priamy kontakt, to nič nenahradí... je to len záplata. Ale som vďačný aj za to a pani učiteľky majú môj veľký obdiv. Dúfam, že im Mikuláš prinesie sladkú odmenu, aby si mohli ukludniť nervy, keď ich hneváme. Lásku. Mojm druhým želaním je, aby vo svete zavládla láska. Pretože ak nie je

lásky, tak je v duši prázdno a dávame priestor nenávisti a zlu. Evanjelista Ján píše: „Láska je dobrotivá, nezávidí, nevypína sa, Láska je trpezlivá a milostivá...“ Pozrime sa na svet bez lásky. Hlad, mor, vojny, rozbroje, náboženská diskriminácia... Za toto všetko je zodpovedná nenávisť, povýšenosť, pyšnosť a mamona. Nenávisť spôsobuje katastrofy v podobe škôd alebo tisícoch mŕtvych. Je aj v podobe sporov, keď sa dvaja ľudia pochytiť kvôli jednej, hlúpej maličkosti – často kvôli majetku. Nerozprávajú sa, hádajú, dokonca štvú aj okolie proti sebe. Ľudia si často svoj hnev vylievajú na zvieratách – týrajú ich, alebo sa ničia lesy, aby sa postavili hotely, apartmány.

Keď na svete zavládne láska a rešpekt, bude sa žiť lepšie. Jedine tak dosiahneme svet bez vojen a nepokojov. Ľudia si budú vážiť jeden druhého, nebudú spory ani hádky na „život a na smrť“. A tiež môžeme podľa evanjelia podľa Matúša nasýtiť hladných, napojiť smädných, pritulíť pocestných, obliecť nahých, navštíviť chorých. Verím, že ľudstvo sa polepší. Že sa konečne začne život pokoja a mieru.

Filip Bielač, 8.A

Čoskoro sú tu Vianoce, veríme, že ich prežijeme v láske, pokoji, zdraví a Nový rok nám prinesie všetkým to, čo si najviac želáme. Keďže vás tento rok nemôžeme privítať na našej vianočnej besiedke, srdečne vás pozývame prečítať si naše vianočné číslo školského časopisu, ktoré nájdete na stránke školy. Naše prania všetkým deťom, rodičom, učiteľom a všetkým obyvateľom obce položil na papier vo svojej modlitbe Adam Čarnogurský z 8. A:

Modlím sa tu a teraz, za všetko čomu som rád. Za všetko živé, čo bolo stvorené. Za každý kvet v rozkvetu, za každý strom zapadnutý snehom, za každého človeka, bez ktorého by som nebol sebou. Všetko si na svete vážim, aj všetky maličkosti. Tie mi zdvihnú náladu, keď som v zlosti.

Za vianočné obdobie v kruhu rodiny. Vtedy všetci spolu zvitáme sa a sme v klude, v pokoji.

Za chvíle, keď čaj, ktorý v deke vypijem, lebo mám to šťastie, že v teple si žijem.

Za všetky premočené rukavice od snehu z radostného guľovania, stavania snehuliakov.

Vďačný som najviac za tento najkrajší čas, keď čakáme, že láska medzi nás príde zas.

Článok spracovala:
Mgr. Emília Polonská

ZO ŽIVOTA ZARIADENIA SV. MARTY

Milí priatelia, v okamžiku, kedy nás niečo trápi a tiaži, keď napätie vo vzduchu sa dá krájať – vtedy sa ľudia vedia zomknúť a dokážu zo seba dostať viac ako inokedy.

Tak je to už niekoľko mesiacov aj v našich zariadeniach sociálnych služieb. Naši prijímatelia sú ubolení samotou, hoci sa im snažíme sprostredkovať chvíle s rodinami prostredníctvom moderných technológií, hoci sa im venujeme viac a intenzívnejšie – samota, pocit bezpečia, pohladenie dcéry, syna, vnúčikov, je to najdôležitejšie, čo im a mnohým z nás, ktorí žijú aj vo svojich domácnostiach, chýba. Práve v tomto čase, keď sa blížia najkrajšie sviatky v roku – Vianoce. Sviatky pokoja, lásky, radosti a častokrát aj naplnenia celoročných túžob.

Nečakane prišla doba, ktorá ponúka inšpiráciu pre malý vesmír každého z nás. Zamýšľame sa nad všetkým, čo sa deje okolo nás. Ešte takto pred rokom, sme tento problém riešili len ľahko, s úsmevom sme si povedali, čo sa nám podarilo, čo nie.

Nevládne zemi, neporúčame vetru, ani dažďu, ale máme silu a odvahu robiť veľké skutky, ktoré síce nezmenia svet, ale môžu meniť náš každodenný život a následne ovplyvniť i životy druhých. Spoznali sme sami seba, svoje limity, vlastné jednanie a konanie, ktorým sme si poskladali rebríček hodnôt inak, ako to bolo v minulosti. Na piedestál sme posunuli hlavne zdravie, lásku, spolupatričnosť, ochotu pomôcť, ponúknuť pomocnú ruku. A to, že naše mená nepozná celý svet, ale len hŕstka ľudí v našom okolí, nám vôbec nevedí. Sme šťastní, že nahrádzame v tomto ťažkom období lásku a spolupatričnosť rodín. Znamená to, že v súčasnom období sme pre nich my hrdinovia, tie láskavé duše, pomocníci, opatrovatelia, sestričky a všetci naši zamestnanci, ktorí im v týchto ťažkých časoch denne servírujeme lásku a bezpečie.

Nie každému bola daná táto možnosť – byť hrdinom týchto dní, ale určite je možnosť prispieť k tomu, aby bolo na svete lepšie. Možno práve svojim sprá-

vaním, ohľaduplnosťou, ústretovosťou... a to je pre túto dobu ten najväčší objav v tom našom malom vesmíre.

Že tohtoročné Vianoce budú iné, než sme boli zvyknutí, je viac než isté. Vianoce nie sú o tom, ako ich trávime, ale s kým ich trávime a preto Vám z celého srdca želáme pokoj, lásku, radosť a vyslovené priania a želania všetkých ľudí nech sa naplnia, aby sme sa mohli stretnúť opäť o rok, už aj v objatiach blízkych a priateľov. Želáme Vám všetkým krásne a pokojné sviatky. ■

Lubica Géczyová

VIANOČNÉ ZAMYSLENIE

Toto obdobie, ktoré momentálne žijeme, prináša strach, neistotu, obavy... A veľké množstvo otázok, čo bude ďalej. Covid úplne zmenil naše životy. To, čo nám bolo samozrejmosťou, je preč a o našej slobode rozhodujú iní... Sme tak blízko ku svojim blízkym a nemôžeme, bojíme sa ich objat' pohladit', pobožkať... Prečo sa toto všetko deje? Nevážili sme si, čo sme mali doteraz? Alebo sme sa nesprávili, ako sme mali? Starí ľudia rozprávajú, aká skromnosť bola, keď boli malí. Vzájomná pomoc, ktorá sa postupom rokov vytráca, ľudia si nevážia, čo majú, nevážia si maličkosti, ženú sa za mocou a majetkami... Zabúda sa na úsmev na tvári, zabúda sa na vieru a lásku k blízkym „Stačí tak málo, aby sa zmenilo tak veľa v živote človeka.“

Na prvom mieste sú hmotné veci a zabúdame aj na vlastné zdravie. Človek si uvedomí, aké je dôležité, až keď ho stráca, alebo sa mu naruší... Až vtedy si spomenie na Boha a prosí ho o pomoc. Kde sme boli doteraz, keď on hovorí, že potrebujeme odpustiť, modliť sa a žehnať našim nepriateľom. „Je to ťažké urobiť, že?“

Možno aj toto všetko, čo sa deje, je skúška, či zostaneme pokorní a uvedomíme si naše činy, nebudeme nevšímaví a začneme si vážiť maličkosti a milovať našich blízkych. Bez ohovárania, nenávisti a nepravosti.

„Lebo ľudia si možno nebudú pamätať, čo si povedal, ale budú si pamätať, ako sa cítili v tvojej prítomnosti.“

Keď som pracovala ako opatrovatelka staručkých ľudí, bola to náročná práca, ale zároveň krásna. Naučila ma odovzdanosti a pomoci, ktorej ma učili aj moji rodičia. Určite ma aj zmenila k lepšiemu, brať aj starých ľudí inak, nevyhýbať sa im a nebáť sa ich objat' a pohladit'. Veď každý raz zostaneme a budeme odkázaní na pomocnú ruku našich detí.

Naše deti, áno, s nimi teraz pracujem v materskej škole. Je to

veľká zmena, ale zároveň, to isté, ako práca so starými ľuďmi. Tiež potrebujú našu starostlivosť, veď oni sú také úžasné, keď sa prejavia naplno.

A ako sa hovorí: „Anjelské dušičky, ktoré nám vždy povedia pravdu.“ Je to krásne, keď nás objímu tými malými ručičkami. A prejavia svoje city.

Pani učiteľky ich motivujú, dopĺňajú to, v čom ich rodičia vedú a snažia sa vychovať z nich slušných ľudí, vstepovať im to, čo budú v živote potrebovať.

Našťastie sme nemuseli zatvárať škôlku, snažíme sa im vytvoriť podmienky, aby boli v čistom a bezinfekčnom prostredí a tešili sa na každý deň v materskej škole. O tomto to je...

Tešiť sa na každý deň. Tešiť sa zo stretnutia kolegov v práci, ľudí, s ktorými prehodíte pár slov a zaželáte si pekný a pokojný deň. A vrátiť sa s radosťou po práci ku svojej rodine, ktorú milujete a je pre vás všetkým.

Práve v tomto adventnom období, keď máme byť všetci v pokoji a prežívať potom ten krásny moment Vianoc, sme v zhone za darčekom, poriadkom a dokonalosťou... Zase iba hmotných vecí...

Odhodme, prosím, tieto ťarchy a otvorme svoje srdcia, zbavme sa strachu a prežívajme každým dúškom a nádychom narodenie nášho Pána Ježiša Krista, vo viere, láske a pokoji, bez strachu, ktorý nás pohlcuje... „Veď keď Ježiš šiel so svojimi učeníkmi na loďke po mori, strhla sa veľká búrka a on spal v podpalubí. Učeníci dostali strach, šli za ním a budili ho. On ich zahanbil a upokojil búrku. Choď za ním a dovoľ, aby upokojil aj tú tvoju.“ Dovolím si touto cestou poďakovať svojim rodičom, manželovi, dcérke a celej ostatnej rodine za oporu, ktorou mi boli a aj sú. ■

Krásne a požehnané Vianoce a srdcia naplnené láskou vám všetkým praje Jana Šimunová – Johancíková.

POĎAKOVANIA

Obyvatelia bytového domu na ulici Školskej 10 v Jacovciach týmto ďakujú p. starostovi a tiež členom Dobrovoľného hasičského zboru v Jacovciach za rýchlu pomoc počas nedávnych záplav. Váš rýchly zásah zabránil väčším škodám na našom majetku pri zatopení pivníc. Želáme Vám veľa zdravia a čo najmenej zásahov spojených so stratou na ľudských životoch a majetku. ■

obyvatelia bytového domu

Výbor klubu Jednoty dôchodcov Slovenska týmto ďakuje p. starostovi, poslancom obecného zastupiteľstva a eRku, že na svojich starších spoluobčanov nezabudli ani v tejto náročnej dobe a pri príležitosti Mesiaca úcty k starším nás obdarovali nielen sladkým, ale aj vtipným darčekom. Bolo to, akoby jemný vánok pohladil naše srdcia. Ďakujeme! ■

výbor klubu JDS Jacovce

UVEDENIE KNIHY DO ŽIVOTA

Všetci mi dáte za pravdu, že naša obec má viacero významných osobností. Vari najvýznamnejšou je osobnosť otca arcibiskupa a metropolitu Mons. Jána Sokola.

Pamätám si, ako pri návštevách Jacoviec často spomínal: „Ja nemám čas, ja nemám čas, ale už napíšem spomienky.“

Konečne sa celé Slovensko dočkalo vydania jeho memoárov. V nedeľu, dňa 13. septembra 2020 nastal ten dlho očakávaný deň, keď bez žiare reflektorov a okázalosti niekde v Bratislave, ale priamo vo svojom rodisku, v takzvanom „Bielom dome“ PPD Jacovce a veľmi skromne, došlo k uvedeniu tejto knihy do života. Hlavnými hosťami boli samozrejme otec arcibiskup, moderátor celej slávnosti kňaz Mons. Marián Gavenda, kňaz a viacročný emigrant Ján Košiar, psychologička a novinárka PhDr. Elena Šebová a autor celej knihy, historik Peter Sokolovič.

Program dopĺňala svojimi piesňami skupina Prima, ktorá celú slávnosť uviedla slovenskou verziou piesne Leonarda Cohena „Hallelujah“. Potom mal príhovor Marián Gavenda, ktorého hlavnou myšlienkou bolo: „Keď vyjde kniha, to ako keď sa dieťa narodí.“ Ďalej nasledovala modlitba otca arcibiskupa zakončená mariánskou modlitbou Zdravas' Mária. Potom sa prihovoril všetkým zúčastneným (a bolo ich spolu 75) starosta našej obce, ktorý v závere spomenul aj svoju hlavnú myšlienku: „Dovoľte preto, Vaša Excelencia, poďakovať sa Vám za hlboké osobné vyznávanie katolíckej viery, bohato prežitý život a úžasnú knihu, ktorú venujete nám Slovákom a svojim spolurodákom z Jacoviec.“ Potom bolo udelené slovo autorovi knihy Petrovi Sokolovičovi, ktorý spomínal jej vznik, rozhovory s otcom arcibiskupom, zamýšľanie sa nad jej celkovou koncepciou, vlastné písanie a jazykové korektúry. Ďalej nasledovala báseň venovaná otcovi arcibiskupovi, ktorú predniesla PhDr. Elena Šebová. Predposledným príhovorom boli spomienky kňaza Jána Košiaru na biskupskú vysviacku v roku 1988 v Trnave a na záver príhovor otca arcibiskupa, ktorého hlavnými myšlienkami boli: „Nie nacionalizmus, ale patriotizmus.“ a „Dôležité je mať čisté svedomie, preto nemám problémy so spánkom.“

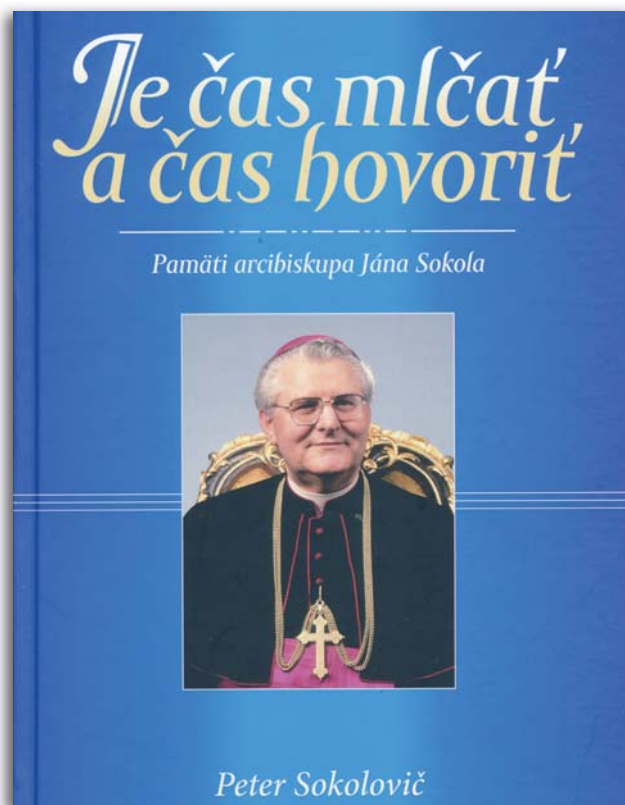
Následne Mons. Marián Gavenda uviedol diskusiu s možnosťou kladenia otázok. Hlavné boli: „Ako rodinné prostredie formovalo Vaše detstvo a vieru?“ a „Ktoré životné obdobie bolo pre Vás najťažšie?“ Otec arcibiskup zanietene odpovedal a spomínal najmä problémy v 50-tich rokoch 20. storočia, keď sa hlásil do kňazského seminára.

Potom bolo všetkým udelené požehnanie z rúk otca arcibiskupa a zaznela jeho obľúbená pieseň „Prečože máme opustiť,

čo každý z nás mal rád“. Nasledovali neformálne rozhovory všetkých zúčastnených, pohostenie, ktoré pripravili príbuzní otca arcibiskupa a zábava, počas ktorej si viacerí zaspievali známe ľudové piesne.

Chceli sme, aby sa hlavní autori knihy zapísali do Kroniky obce Jacovce. Veľmi ochotne to urobili:

„História obce je veľmi dôležitá. Preto venujte tomu pozornosť. Čo je napísané, je napísané. Je dôležité, aby bola pravdivá. Bohužiaľ, v súčasnosti je nepravdivo písaná, čo je veľká škoda. Kiežby nastala zmena. To je moje prianie. Z príležitosti uvedenia svojich pamätí o to prosí Jacovský rodák +Ján Sokol, arcibiskup. Jacovce, 13. septembra 2020.“

„Občanom Jacoviec – teším sa, že som navštívil Vašu krásnu obec, rodisko po Metodovi, prvého metropolitu Slovenska. Ďakujem za pohostenie, verím, že sa publikácia „Je čas mlčať a čas hovoriť“ bude dobre čítať a nájdete v nej to, čo hľadáte, najmä pravdu. Jacovce, 13. 9. 2020 Sokolovič“ ■

KNIŽNÉ NOVINKY

Hovorí sa, že ako sa obec predstavuje, tak sa stáva známou v širokom okolí. A akých má rodákov, takú má reklamu.

Predstaviť sa v rámci Slovenska a Európy môže aj naša obec rôznym spôsobom. Buď cez www stránku, rôzne aktivity, cez svojich rodákov, ktorí všade zvýrazňujú svoje rodinné korene a v neposlednom rade cez knihy, v ktorých sa píše o obci a jej obyvateľoch.

Len prednedávnom sa objavili na slovenskom knižnom trhu tri knihy, v ktorých sa viac-menej spomínajú naše Jacovce:

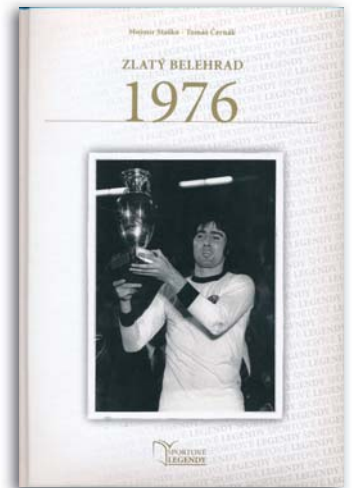
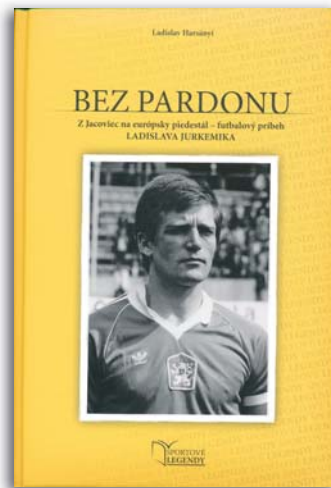
- Sokolovič, Peter: Je čas mlčať a čas hovoriť. Pamäti arcibiskupa Jána Sokola. 1. vydanie. Bratislava: PV ZPKO, 2020. 432 strán. ISBN 978-80-972781-5-1
- Harsányi, Ladislav: Bez pardonu. Z Jacoviec na európsky piedestál – futbalový príbeh Ladislava Jurkemika. 1. vydanie. Trnava: SPORT legal, 2020. 272 strán. ISBN 978-80-89920-10-5
- Staško, Mojmir – Černák, Tomáš: Zlatý Belehrad 1976. 1. vydanie. Trnava: SPORT legal, 2016. 352 strán. ISBN 978-80-972052-5-6

Prvou je kniha z pera Petra Sokoloviča, ktorá je akoby rozhovorom s našim najvýznamnejším rodákom, otcom arcibiskupom, metropolitom Mons. Jánom Sokolom. Druhou je kniha z pera Ladislava Harsányiho, ktorá podáva životný príbeh futbalovej legendy, člena siene slávy slovenského futbalu a majstra Európy Ladislava Jurkemika. Zaujímavé sú jeho spomienky, ako navštevoval školu v rodnej obci, ako chodil na miestne ihrisko, kde začínala jeho športová kariéra, ako študoval na Právnickej fakulte Univerzity Komenského, až po dráhu reprezentačného futbalového trénera.

Na ilustráciu úryvok zo strany číslo 7:

„Otec, zajtra máš prísť do školy“, odkazuje ti pani učiteľka. Takto som privítal jedného dňa tatka, keď prišiel domov z práce. „Preboha, čo si zase vyparatil?“ spýtal sa ma trochu vylakane. „Ja? Nič!“ odvetil som. A tak sa na druhý deň ráno vybral do školy a vrátilo mu v hlave, čo len od neho môže učiteľka chcieť.

Prečo si ho vlastne zavolali? Nie, naozaj som nič nevyviedol. Pani učiteľka sa nás na hodine spýtala, čím chceme byť. Ja som povedal, že futbalistom. „Futbalista? Veď to nie je žiadne povolanie!“ nechápavo krútila hlavou. Nemožno sa jej čudovať, veď čo ona

o tom mohla vedieť! O futbale nemala, pochopiteľne, ani potuchy. Ja som však trval na svojom. A tak si znepokojená dala zavolať do školy môjho otca. Ten jej porozprával, ako milujem futbalovú loptu, ale ubezpečil ju, že samozrejme pôjdem sa niekde vyučiť, pretože, ako sa v tých časoch vravievalo, remeslo má zlaté dno. Takže všetko sa vysvetlilo k spokojnosti a bol pokoj.“

Tretou je kniha z pera dvojice autorov Mojmira Staška a Tomáša Černáka s názvom „Zlatý Belehrad 1976“. V nej je opísaná cesta k najväčšiemu úspechu československého a slovenského futbalu v doterajšej histórii. V závere sú životopisy hráčov a štatistika celej kvalifikácie a samotných Majstrovstiev Európy vo vtedajšej Juhoslávii. Na ilustráciu úryvok zo strany 291:

„Boli sme spolu s Lacom Jurkemikom dvaja majstri Európy z Jacoviec, čo bola kuriozita. Ale vtedy sa to bralo tak nejako normálne. Známi sa síce usmievali, ale nejaký ohlas to nemalo. Možno teraz by to bolo iné.“ (Dušan Herda, vtedy útočník reprezentácie ČSSR). Či by to dnes bolo iné, neviem, neviem. Dnes sa na nás z každej strany valí množstvo informácií, často neoverených, a je vidieť, že bežný človek sa už v nich ani nevie zorientovať. Pri čítaní týchto spomienkových kníh sa máme možnosť dozvedieť pravdu o našej minulosti.

Takže na záver dovoľte, milí čitatelia, popriať vám počas dlhých zimných večerov príjemné chvíle strávené čítaním uvedených kníh. ■

MK.

OKTÓBER – MESIAC ÚCTY K STARŠÍM

Október je tradične Mesiacom úcty k starším. Pandémia vírusu COVID-19 však postavila všetko naruby. Namiesto toho, aby sme sa osobne stretli s našimi seniormi a porozprávali sa s nimi o bežných starostiach, ale aj radoostiach, museli sme zostať zatvorení za stenami svojich domovov. Zdravie a bezpečnosť však museli byť na prvom mieste. No a úcta k starším sa v týchto ťažkých časoch prejavila iba v tom, že si vzájomne dôverujeme a poctivo dodržiavame pandemické opatrenia. Všetkým spôsobom, ako si uctiť našich seniorov sme predsa našli – do každej domácnosti, kde bývajú naši seniori nad 62 rokov, sme doručili malú pozornosť vo forme sladkosti. Veríme, že sme ich potešili aj takouto maličkosťou. ■

Z.B.

NAJKRAJŠIA LETNÁ FOTOGRAFIA

V mesiaci august 2020 prebiehala v našej obci súťaž o najkrajšiu LETNÚ fotografiu pod názvom „Rozgajdané leto.“ Do súťaže sa zapojilo 9 účastníkov, ktorí zaslali spolu 15 fotografií. Najkrajšie fotografie boli ocenené. ■

1. miesto získala fotografia pod názvom:
Noc nad Jacovcami
(autor : Ján Ašverus)

2. miesto fotografia pod názvom:
Inferno nad Jacovcami
(autor : Marek Matuška)

3. miesto fotografia pod názvom:
Zborový spev hladných krkov...
(autor : Mgr. Jozef Kajjan)

MIKULÁŠ 2020

Milé deti, sv. Mikuláš na Vás nezabudol ani tento rok, aj keď sa pre pandémiu nemohol s Vami stretnúť osobne v školskej družine. Všetkým deťom s trvalým pobytom v našej obci od 0 do 15 rokov však doniesol sladké balíčky, ktoré poroznášal po všetkých uliciach obce. Detičky, spolu s rodičmi, vyzerali Mikuláša pred bránkou domu, iné ho očakávali vysmiatí v oknách.

Mikuláš sa však nemohol všade pristaviť a vypočuť si rôzne pesničky a básničky, ktoré ste mali pripravené, lebo musel pokračovať v rozdávaní radosti a balíčkov aj deťom v susedných obciach.

Tento rok bol výnimočný a preto aj Mikuláš bol výnimočný, ale veríme tomu, že priniesol radosť a vyčaril úsmev na tvárach všetkým obdarovaným deťom. ■

ZB.

FUTBALOVÁ BILANCIA STARÝCH PÁNOV ZA ROK 2020

Futbalové mužstvo starých pánov ako súčasť TJ Družstevník Jacovce, združuje vo svojich radoch bývalých futbalistov, ktorí dlhoročne aktívne reprezentovali svoju obec a širili jej dobré meno. Hráči sa pravidelne stretávajú každú nedeľu dopoludnia a odohrajú vzájomný minizápas v letnom období na futbalovom ihrisku a v zimnom období v telocvični, prípadne na vonkajšom multifunkčom ihrisku.

V mesiaci január sa mužstvo zúčastnilo halového futbalového turnaja v Topolčanoch „O putovný pohár primátorky mesta Topolčany“. Na turnaji sa zúčastnilo celkom 9 družstiev. V skupine sme postupne zdolali Kovarce, Danubiu Bratislava, Duklu Topolčany a Šimonovany. V semifinále sme porazili Partizánske výsledkom 2:0. Vo finále sme sa opäť stretli s Kovarcami a vyhrali sme 3:0. Turnaj mužstvo vyhralo bez straty bodu s celkovým skóre 21:2 a zároveň najlepším strelcom turnaja sa stal D. Bajzík. Starí páni Jacovce získali pohár za 1. miesto a zároveň aj putovný pohár primátorky Topolčian a úspešne reprezentovali svoju obec.

V priebehu roka 2020 v dôsledku situácie s COVID-19, odohralo

mužstvo iba 4 priateľské stretnutia s mužstvami z bližšieho okolia. Bilancia výsledkov: 3 zápasy mužstvo starých pánov vyhralo a 1 zápas prehralo. Dňa 4. júla 2020 v rámci hodových slávností a tiež oslavy životného jubilea trénera mužstva starých pánov R. Mrúza sa na futbalovom ihrisku stretlo takmer 30 hráčov starých pánov, ktorí zohrali vzájomný zaujímavý zápas s výsledkom 5:5. Dôležité však už nie sú výsledky, ale vzájomné stretnutia a ochota niečo urobiť pre svoje zdravie. ■

Ing. Ján Pavlovič

ATK JAVORINA JACOVCE II. POLROK 2020

Optimizmus, s ktorým sme turisti vstupovali do druhého polroku 2020 sme museli tmiť a ísť presne podľa pravidiel a odporúčaní, ktoré boli dané Úradom verejného zdravotníctva.

V mesiaci júl sme absolvovali cykloakciu Levice a okolie. Z Jacoviec sme vyrazili na bicykloch priamo do Levíc a spoznávali časť Slovenska – Tekov.

Počas troch mesiacov júl až august bola vyhlásená akcia DOBY TATRY. Bolo treba zdolať 6 štítov – Kriváň, Kôprovský štít, Rysy, Východnú Vysokú, Jahňací štít a Slavkovský štít. Výsledkom zdoláných štítov bola medaila s názvom akcie a názvom štítov. Jednu medailu máme za klub.

Samozrejme, že akcie širokého charakteru sa nekonali, ale skôr individuálne. Pochvalu si zaslúži člen nášho klubu Kamil Lacika, ktorý zdolal 220 km trasu do Podersdorfu am See v Rakúsku na bicykli. Určite to bolo náročné, ale o to radostnejšie, že všetko dobre dopadlo a hlavne posilnil svoje telo a zvýšil si imunitu, čo je v súčasnej dobe veľmi dôležité.

Do konca roka chýba prakticky pár dní a naše pravidelné každoročné akcie ako Mikulášsky kolkársky turnaj, predvianočný

výstup na Panskú Javorinu, Silvestrovský výstup na Oponický hrad sa konať nebudú, avšak individuálne a v malých skupinkách určite naše okolie navštívime. Prajem nám všetkým, aby sme do budúcnosti nemuseli byť takto obmedzení a mohli sa na horách stretávať neobmedzene. ■

BM.

SPOLOČENSKÁ KRONIKA OBCE JACOVCE ZA ROK 2020

Životné jubileá

80. rokov

Jozef Bilenný
 Karol Švec
 Agneša Herdová
 Božena Laciková
 Amália Pospíšilová
 Anna Lukáčová
 Marta Kramárová
 Stanislav Trtík
 Ján Lischner
 Magdaléna Vranková
 Marta Kmotorková
 Helena Lieskovcová

85. rokov

František Petráš
 Ján Pavlovič
 Mária Škaláková
 Helena Kohútová
 Imrich Detko

90. rokov

Karol Pospíšil

Narodili sa

Sabína Antaličová
 Rassim Jacob Salhi
 Tomáš Blaho
 Roman Šupa
 Linda Laciková
 Oliver Rypák
 Pavol Kubek
 Michal Slovák
 Lukáš Bajzík
 Noemi Grznárová
 Jakub Hippík

Navždy nás opustili

Janka Lischnerová
 Ján Kváčala
 Ivan Lacika
 Jozef Kohút
 Alžbeta Bajtalová
 Jozefína Jančeková
 Anna Ševčíková
 Jozef Adamec
 Viera Vimpeľová
 Juraj Chrenko
 Jozef Špánik
 Ján Herda

Agneša Michalková
 Peter Toman
 Ľudovít Švec
 Vlasta Mišíková
 Nadija Kondratuková
 Jozefína Petrušová
 Mária Raučinová
 Ľudovít Gregorík
 Agneša Cabajová
 Marta Košecká
 Eva Molnárová
 Marcela Herdová
 Ladislav Lukáč
 Jaroslav Remeň

*Vianoce lásky a pokoja, nech každú Vašu bolesť zahoja.
 V kruhu najbližších tešte sa spolu, až budete sadat'
 k štedrovečernému stolu.*

*Až zvony ohlásia príchod čarokrásnych Vianoc,
 zabudnite na všetky starosti a prežité ich v šťastí a radosťi.*

praje starosta obce, poslanci obecného zastupiteľstva
 a zamestnanci obecného úradu.